

MINISTERSTWO
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
DEPARTAMENT PRAWA PRACY

Warszawa, 2006-11-27

DPR-IV-4102-951/AM/06

Pan
Leszek Zając
Dyrektor
Departamentu Warunków Pracy
Główny Inspektorat Pracy

ul. Krucza 38/42
00-926 Warszawa

W odpowiedzi na pismo z dnia 26 października 2006 r. znak: GNW/343/456-65/2006 Departament Prawa Pracy uprzejmie wyjaśnia, że temperaturę odpowiednią do rodzaju wykonywanej pracy, o której mowa w przepisie § 30 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. z 2003 r. Nr 168, poz. 1650), wyraża temperatura komfortu, która powinna być określana na podstawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących wartości temperatury w pomieszczeniach przeznaczonych na stały pobyt ludzi. W szczególności w przedmiotowej sprawie znajdują zastosowanie przepisy § 149 ust. 4 i 5 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.). Na podstawie przepisu § 149 ust. 4 oraz poz. 32 załącznika nr 1 zawierającego wykaz Polskich Norm przywołanych w tym rozporządzeniu, w pomieszczeniach przeznaczonych na stały pobyt ludzi, wentylowanych w sposób mechaniczny lub klimatyzowanych, parametry powietrza (temperatura, prędkość ruchu, wilgotność względna) należy przyjmować do obliczeń zgodnie z PN-78/B-03421: *Wentylacja i klimatyzacja – Parametry obliczeniowe powietrza wewnętrznego w pomieszczeniach przeznaczonych do stałego przebywania ludzi*. Podane w normie zalecane zakresy parametrów powietrza zależne są od pory roku oraz aktywności fizycznej. Rodzaje aktywności fizycznej określane są na podstawie poziomu metabolizmu pracującego człowieka (aktywność mała – poniżej 200 W, średnia – od 200 do 300 W, duża – powyżej 300 W). Określenie wartości metabolizmu i jednocześnie wyznaczenie grupy aktywności fizycznej wykonuje się sumując straty energii wynikające z przyjętej pozycji ciała (wg tablicy 1 normy) oraz rodzaju czynności fizycznej (wg tablicy 2 normy – w której występuje również pojęcie pracy lekkiej, wykonywanej przy użyciu dłoni, jednej ręki, obydwu rąk). Tak więc termin „lekka praca fizyczna” określa pracę

wykonywaną z małą aktywnością fizyczną, przy której poziom metabolizmu wyznaczony zgodnie z ww. normą nie przekracza 200 W.

Na podstawie przepisu § 149 ust. 4 Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. dla pomieszczeń przeznaczonych na stały pobyt ludzi, wentylowanych w sposób naturalny, wartości temperatury wewnętrznej w okresach ogrzewczych należy przyjmować do obliczeń zgodnie z tabelą w § 134 ust. 2. Według tej tabeli w pomieszczeniach, w których nie występują zyski ciepła, przeznaczonych na pobyt ludzi bez okryć zewnętrznych, znajdujących się w ruchu lub wykonujących pracę fizyczną o wydatku energetycznym do 300 W, temperatura wewnętrzna obliczeniowa powinna wynosić 16°C, a w pomieszczeniach przeznaczonych na stały pobyt ludzi bez okryć zewnętrznych, niewykonywujących w sposób ciągły pracy fizycznej - 20°C. Zgodnie z przytoczonym na wstępie przepisem § 30 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. najniższa dopuszczalna temperatura w tych pomieszczeniach powinna wynosić odpowiednio 14°C i 18°C (ta ostatnia obowiązuje zarówno w odniesieniu do pomieszczeń biurowych, jak i pomieszczeń pracy, w których wykonywana jest lekka praca fizyczna w rozumieniu PN-78/B-03421).

Przepisy techniczno-budowlane oraz ogólne przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy nie określają temperatury dla pomieszczeń przeznaczonych na stały pobyt ludzi, wentylowanych w sposób naturalny, poza sezonem grzewczym (w tym górnej granicy tej temperatury). Na stanowiskach pracy, na których temperatura spowodowana warunkami atmosferycznymi przekracza 26°C, znajduje jedynie zastosowanie przepis § 4 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie profilaktycznych posiłków i napojów (Dz. U. Nr 60, poz. 279).

Z poważaniem